

Per trak uvilligt Brynene sammen. Forvalterens Tone stødte ham idag. Fyren var dog vist mere ondsindet, end han havde troet. Hans Omtale af Pastor Blomberg maatte jo være en ren og skær Bagvadskelse.

I det samme hørte de Herskabsvognen køre ind gennem Porten. Per rejste sig og gik bort uden Farvel.

Hofjægermesterinden modtog ham inde i Dagligstuen med et højstemt Udbrud.

„De veed ikke, hvad De er gaaet glip af, Hr. Sidenius! Pastor Blomberg talte idag aldeles vidunderligt.“

Men Per hørte ingenting. Ved Siden af hende stod nemlig Inger. Og hans Overraskelse og Glæde over at se hende var saa stor, at han blev helt forlegen derved.

„Og nu tilbords!“ sagde Hofjægermesterinden, idet hun lagde sin Arm om Ingers Liv — med et Blik til Per, som vilde hun udæske hans Skinsyge. — „Min Mand sidder allerede derinde.“

*

*

*

Det havde mod Sædvane været ret vanskeligt at overtale Inger til at følge med til Kærsholm. For at berolige sin Moder, som forleden efter Hjemkomsten fra Folkemødet i Skoven havde talt til hende om Per paa en Maade, der tydelig nok skulde tjene hende til Advarsel, havde hun stillet som Betingelse, at hun maatte være hjemme igen i god Tid inden Aften. Der var saa bleven truffet den Aftale, at Præstefolkene selv vilde afhente hende her i Løbet af Eftermiddagen.